

రంగుల
బిల్లి

“బ్లూ”లో కటకటాల వెమక బంతువుల్ని చూస్తూంటే కట కటా
ఇష్టంలేకుండా కాపరాల కెళ్ళిన అమ్మాయిలు గుర్తుకొస్తారు నాకు.

అహా; సర్కస్‌లో అలాక్కాదు.

బ్యాండు వాయిస్తోంటే, టికెట్టు కొన్న అన్ని వేల జతల కళ్ళు
ముందు ఆర్థగ్నంగా తొడలాగులు, బాడీలు వేసుకుని రబ్బరు బంతుల్లా
ఎగురు కుంటూ గంతులు వేసే ఆడపిల్లలు.

ఒంటి చక్రం సైకిలు తొక్కుతూంటే.

తీగమీద నడిస్తే:

ఉయ్యాల పీట్లు చేస్తోంటే.

ఆ రంగు రంగుల లైట్లకాంతిలో జిగేల్. జిగేల్ మని మెరిసి
పోతూ దిగివచ్చిన దేవ కన్యల్లా చూడ్డానికి ఎంతో బావుంటారు వాళ్ళు!

ఆకారణంగా రోజూ ఆ తీగమీద మగవాడు ఆ అర్థనగ్న సుంద
రిమీద ఎన్నో కత్తులు విసురుతాడు

కొందరు మగవాళ్ళు ఆడవాళ్ళకేసి అలానే కత్తులు విసురు
తున్నట్లు చూస్తారు..

ఎవరికీ కత్తులు గుచ్చుకోకూడదు

గుచ్చుకోవాలని ఏ పాపాత్ముడూ కోరడు,

ఆ తీగమీద నడిచే అందాల బాల పడిపోకూడదు

పడిపోకూడదు.

రక్షించు దేవుడా: రక్షించు.

అంత అందమైన అమ్మాయి కాలు వారిపడి నెత్తుబీ మడుగులో
ప్లొర్లాడ్డం నేన్నూడలేను, చూడలేను.

అందుకని ఏ అమ్మాయి కాలారకూడదు

ఎవరి పీకా తెగిపోకూడదు. ఏ సంసారం చల్లారకూడదు

తండ్రీ అందరూ చల్లగా వుండాలి:

బాబూ అందరూ బాగుండాలి:

నాయనా అంతా కుశలమే కదా:

లోకం పులి నోట్లో తల దూర్చిన మగాడు తలను పైకి తీసుకో
గలడో లేడో....

అసలు కలండనెడువాడు కలడో లేడో....మన జీవితాలను
బోనులో పెట్టి వీలయినపుడల్లా ఆకించే ఆ రింగ్ మేస్తరు కలడో లేడో?

అన్నీ సందేహాలే! అన్నీ ఆశ్చర్యార్థకాలే!

ఆఫీసులో పనులై పోయాక విలస్ చేత! చావుదెబ్బలు తిన్న
హీరోలా ఇంటి క్లాచే మొగాళ్ళు జీవితం పులి నోట్లోంచి తలకాయ
బయటికి తీస్తారా అనిపిస్తోంది.

ఎప్పుడో కటిక్కిన కొరికేస్తుంది పులి

ఎప్పుడో దబిక్కిన జారి వడుతుంది తీగ మీంచి పిల్ల.

ఎప్పుడో విసిరిన కత్తి ఎక్కడో గుచ్చు కొంటుంది అందంగా
నిలబడ్డ అర్థ నగ్న సుందరికి

ఎప్పుడో సింహాలు. పెద్ద పులులు తిరిగి బడి కటకటాల్ని
దూకి. కటకటా ఆకియన్స్ లోకి ఎచ్చి మనం మనం ఒకటే అని
కలిసి పోతాయి.

చివరి నవ్వు విలస్ చేతిలో చావుదెబ్బలు తిన్నా చిట్ట చివరకు
హీరోయే వెగుతాడు.

కాని. ఎప్పుడో విలస్ చేతిలో హీరోయే చస్తాడు

నూరు సినిమాల్లో యాళ్ళు చేసిన వాడైనా ఒక్క సినిమాలో
దెబ్బ తింటాడు.

పది మందిని నవ్వించిన హాస్యనటుడు లేదా సర్కస్ లోబహున్
- ముల్లు గుచ్చుకుంటే ఏడుస్తాడు.

పులి నోట్లో తలకాయ దూర్చిన ఆసామీ పెళ్ళాం కేసి చూడానికి భయ పడతాడు.

గజీతగాడికి అల్లుడ్ని చూస్తే భయం:

సర్కస్ లో మన కళ్ళముందు అర నగ్నంగా తిరిగిన ఆమ్మాయిల్ని దేరాల్లో వాళ్ళంతా బట్ట కప్పుకుని చీరల్లో వుండటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాను.

అప్పుడు వాళ్లు చాలా దీనంగా రాక్షసుల చేతుల్లో ఓడిపోయిన దేవతల్లా మంచి రోజుల కోసం ఎదురు చూస్తున్న చూనవులవలె ఆగ పడ్డారు.

ఎందుకో సర్కస్ కంపెనీ వాళ్ళంటే నాకు చాలా ఇష్టం:

సర్కస్ కంపెనీ వాళ్ళు వచ్చి పూళ్ళో కాళీ జాగాలో దేరాలు వేసుకోగానే మా పిల్లల మనసుల్లో రంగు రంగుల దేరాలు ఎవరో పేసినట్లుండేది.

కన్నెపిల్ల మనసులో పెళ్ళయాక జీవితమంటే ఎన్నెన్ని రంగుల దేరాలు వెలుస్తాయో?

ఆ దేరాలో తన చేత సర్కస్ ప్లీ చేయించే సురుషుడు ఆ రింగ్ మేస్తరు ఎలాటి వాడొస్తాడో ..

ఆ రంగుల దేరా వర్షంలో తడిసిపోయి గాలికెగిరిపోతుందో. వెన్నెలలో కరిగి కరిగి కన్నులలో వెలిగి వెలిగి ... చీకట్లో రంగురంగుల దీపాల కాంతిలో జీవితాన్ని జగజ్జేగీయమానం చేస్తుందో ఎవరికి తెలుసు? ఎవరు చెప్పగలరు?

ఒంటినిండా పుల్ వాయిల్ చీరకట్టుకుని సూపేసుకున్న మొగుడి

పక్కని కూర్చుని సర్కస్ చూసే జెంటిల్మానుగారి భార్యకు ఒక చెంపను సౌందర్యం ఒలకపోస్తూ వేరొక చెంపను సాహసంవిరజిమ్మే తీగమీద సైకిలుతోక్కే అర్థనగ్న సుందరిని చూస్తే ఏమనిపిస్తుందో.

ఎవరికి తెలుసు? వాళ్ళు మండుతుండో ఏమో....

నా మునుకు నాకు-కింగ్ జార్జి ఫిఫ్త్ కంటే, లెక్కల మాస్టారికంటే, ఎలిజబెత్ రాణి కంటే, మంత్రసాని మరదలు కంటే, అశోకుని కంటే, అప్పారావు బస్సు డ్రయివరు కంటే జవహర్లాల్ నెహ్రూ కంటే, అఖిరికి మామూరి హెడ్ కానిస్టేబులు వెంకటస్వామి కంటే కూడా సర్కస్ లో రింగ్ మాస్టరంటేనే చెడ్డగౌరవం!

కాని దేవాలయాలలో ఎత్తేసుకుని ఆ లైట్లన్నీ పీకేసుకుని ఏనుగుల్ని, లొట్టిపిట్టల్ని కుక్కల్ని, గుడ్డల్ని తీసుకుని వాళ్ళు వూరు వదలివెళ్ళిపోతూంటే - మాచెడ్డ దిగులుగా వుండేది.

అంతమందీ సుందరీమణులు అందరు యువకులు, ఆన్ని జాతు వుంటూ, మృగాలూ మనకోసం వచ్చి మనల్ని ఆనందపరచి సెలవంటూ వెళ్ళి పోయాక ఆ కాళీజాగాకేసి చూస్తే భయంకరంగా ఎంతో బాధగా కూడా వుంటుంది.

రంగుల దేవాలయాలలోకాక ఆ కాళీ మైదానాన్ని చూడటమంటే సముద్రం ఎండిపోయాక దిగంతాల వరకూ వ్యాపించే అఖండమైన ఆ ఇసుక ప్రసాదం చూస్తే ఎటువంటి భీతి కలుగుతుందో అటువంటి భావం మనసులో మెదులుతుంది.

గారడీవాడు తమాషాలుచేసి వెళ్ళిపోతూంటే, అప్పుడే అయిపోయిందా అనిపించేస్తుంది.

సర్కస్ దేరాలు ఎత్తే శాక ఆ మైదానం పెళ్ళి పండిళ్లు తీశాక వెలవెలదోతున్న పెళ్ళయిన ఇల్లలా వెలితిగా వుంటుంది.

కొన్నాళ్ళయ్యాక ఆ వెలితికి అలవాటు పడి పోతారు. అప్పుడు కన్నెపిల్లమనుషుల రంగులు దేరా వెలిసినట్లు ఆ సంగతి మనసుని హత్తుకుని పోయి మళ్ళీ సర్కస్ ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురుమాస్తే రాగానే సంబరపడి పోతాము

హారికధలకి. పాట కచే రీలకి చెళ్ళే వాళ్ళ కంటే సర్కస్ కి చెళ్ళే వాళ్ళంటేనే నాకు ఎక్కువ ఇష్టం.

అబ్బ! రంగులదేరాని నా జన్మలో మర్చిపోలేను.

ఏమండోయ్ శ్రీవారూ ఒక చిన్నమాట!

మన సంసారం ఒక చిన్న రంగుల దేరా అయితే అందులో రింగ్ మేస్తరు మీరు. కత్తులు నా మీద విసురుతారు.

మన పిల్లలు జంతువులు. మన పాలవాడు, పని మనిషి కోతులు. చింపాజీనూ. మన ఇంటి వాళ్ళు ఏనుగులు. మీ ఆఫీసువాళ్ళు పెద్ద పులులూ. సింహాలూనూ. మా చెల్లెళ్ళు సర్కస్ కన్యలైతే మీ తమ్ముళ్ళు బిహూనులు.

“అయితే హిపో పోటోమస్ ఎవరూ —”

అమ్మబాబోయ్ ఛంపేస్తారు నేను చెప్పను గాక చెప్పను!